

NA «TORKOVEM VEČERU» V BABNI HIŠI

O razvejanem delovanju in snovanju v Ricmanjih

Ob Prešernovi proslavi tudi hvaležen spomin na Edvarda Kardelja - Naprom domačih prosvetnih delavcev se pridružuje zavzetost občinske uprave

Kot smo na kratko že poročali, so si zvesti obiskovalci torkovih večerov Slovenskega kluba v Trstu predinočnim ogledali novi Prosvetni dom v Ricmanjih. Bilo je to prisrčno snidenje s podjetnim, pomlajenim odborom prosvetnega društva «Slaves», s poštovnimi vlačani, ki nesebično s prostovoljnimi delom skrbijo za vzdrževanje sodobno urejene zgradbe, v kateri splošno delo, v Babni hiši, pa se veče drugih preteklosti. Tiste preteklosti, v kateri so se znali kleni možje in neuklonljivi ženske postaviti po robu Napoleonovi vojski, preteklosti, v kateri so Ricmanjci plačali težak krvni davek neizprosne moji zoper nacifasistični teror, preteklosti, iz katere črpa mladi rod dragocene izkušnje za nadaljevanje boja v drugačni obliki, z drugačnim orožjem: z narodno zavestnostjo ter omikanostjo slovenske besede doma, na delu, v prosvetni in kulturni dejavnosti, v političnem udejstvovanju.

Takšne in podobne misli so navdajale goste iz mesta med ogledom Babne hiše, izvirno omisljene umetniške dvorane, kakršne menda ni nikjer drugje v naši deželi. Zato priložnost sta občinsko galerijo, kakor se dvorana uradno imenuje, odprla domača slikarja Deziderij Svara in Boris Zuljan, z akri na pejsažno tematično. Po krajšem nagovoru predsednika društva «Slaves» Enija Kureta, ki je toplo pozdravil pobudo SK, ter obrazložil značilnosti Babne hiše, je bila v veliki, prireditveni dvorani javna debata. Razvila se je med občinstvom na eni ter zastopstvom domačega in še drugih prosvetnih društev z Dolinskega na drugi strani, a vanjo je poseglo tudi predstavnostno občinske uprave z županom Edvinom Svabom na čelu.

Razpravo, ki se je vrtila okrog današnjosti in bodočnosti kulturno-prosvetnega snovanja v dolinski občini, je odprl predsednik SK Marko Kravos s sledečim razmišljanjem:

«Jedro je temelj družbenih manifestacij, kakršna je tudi kulturna. Eden osnovnih pogojev za življenje in razvoj ljudi pa je svoboda. Nocojšnji večer je v znamenju kulturnega dne, v znamenju Prešerni, ki se je v svojem pesniškem delu boril za duhovno in politično svobodo slovenskega naroda. Svoboda, to je prikrita beseda vsega njegovega dela, prikrita zato, ker se je morala skrivati pred budnim policijskim očesom Avstro-

Ogrske. Prešeren je umrl pred 130 leti. Danes se je slovenski narod poslovil od drugega velikega misleca in ustvarjalca, ki je svoje delo ravno tako posvetil osvoboditvi slovenskega ljudstva, pa tudi drugih jugoslovanskih narodov in vseh delovnih ljudi sveta. Kar kor po Prešernu lahko upravičeno in s ponosom govorimo o enakovrednosti slovenske umetnosti in kulture z drugimi evropskimi nacionalnimi literaturami, tako lahko v veliki meri prav zaradi dragocene ga deleža Edvarda Kardelja govorimo s samozavestjo o slovenskem in političnem prispevku v naprednih prizadevanjih našega sveta. Proces osvoboditve slovenskega človeka, proces njegovega demokratičnega in naprednega razvoja, da bi se iz skrajnih življenjskih energij tudi zaradi misli in dela Edvarda Kardelja. Zato smo hvaležni njegovemu spomnu, zato bo ostal v zavesti slovenskega človeka blizu Franceta Prešerna: ne samo po februarjem času smrti, ampak zaradi neprenehljivega deleža svojega duha, ki ga je pustil med nami.»

Krivos je tudi primerno opredelil pomen navzočnosti občinskih upraviteljev na takšni prireditvi: pokazali so, da so jim birokratske formalnosti tuje, da se ne zapirajo vase, ampak si, nasprotno, prizadevajo, da bi se z iskrenim nastopanjem in širokim razumevanjem na kraju samem soočili s problemi občanov.

Ljudstvo je temelj družbenih manifestacij, je naglasil Kravos. Zupan Svab pa je pristavil: «Del tega temelja so tudi dobre življenjske in delovne razmere. In nanižal je številke, ki nazorno pričajo, s kakšnimi težavami se mora ubadati občinska uprava: ob koncu vojne je občina preimela nekaj nad 4.000 duš — 208 ljudi je padlo v boju za svobodo; po l. 1945 je število prebivalcev naraslo skoraj za 2.000, toliko je priseljenec, Italijani.

Mimo reševanja nestetih upravnih problemov si je županstvo zadalo neložno nalogo o strogem spoštovanju demokratičnega načela, po katerem naj bodo vsi občani, Slovenci ter Italijani, enakopravni. Sedanja praksa v tem smislu je pokazala, da se uprava tega načela dosledno drži. Ne samo, Italijanski skupnosti skuša kakor koli omogočiti vzpostavitev tesnejših stikov in sodelovanja v slovenski, začeni predvsem s tozadevnimi stikami z italijanskimi občani, ki o naši, slovenski kulturi in stvarnosti niso vedni. Prvi sodovi so že odobrili: na častnih stražah pred oskrbnimi spomeniki padlim po naših vaseh so lani prvič stali ob slovenskih tudi italijanski mladinci z nageljastimi roki.

To je le prvi korak na poti k globljemu medsebojnemu spoznavanju, spoštovanju, iskrenemu sožitju. Slovenci imamo bogato kulturno tradicijo, posredujejo jo italijanskim občanom, da se vključijo v naš utrip; pa tudi, da pravoceno prepoznajo politične namene v razbujenju Italijanskega ljudstva, ki je skupščina izvolila Weizmann.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Ogrske. Prešeren je umrl pred 130 leti. Danes se je slovenski narod poslovil od drugega velikega misleca in ustvarjalca, ki je svoje delo ravno tako posvetil osvoboditvi slovenskega ljudstva, pa tudi drugih jugoslovanskih narodov in vseh delovnih ljudi sveta. Kar kor po Prešernu lahko upravičeno in s ponosom govorimo o enakovrednosti slovenske umetnosti in kulture z drugimi evropskimi nacionalnimi literaturami, tako lahko v veliki meri prav zaradi dragocene ga deleža Edvarda Kardelja govorimo s samozavestjo o slovenskem in političnem prispevku v naprednih prizadevanjih našega sveta. Proces osvoboditve slovenskega človeka, proces njegovega demokratičnega in naprednega razvoja, da bi se iz skrajnih življenjskih energij tudi zaradi misli in dela Edvarda Kardelja. Zato smo hvaležni njegovemu spomnu, zato bo ostal v zavesti slovenskega človeka blizu Franceta Prešerna: ne samo po februarjem času smrti, ampak zaradi neprenehljivega deleža svojega duha, ki ga je pustil med nami.»

Krivos je tudi primerno opredelil pomen navzočnosti občinskih upraviteljev na takšni prireditvi: pokazali so, da so jim birokratske formalnosti tuje, da se ne zapirajo vase, ampak si, nasprotno, prizadevajo, da bi se z iskrenim nastopanjem in širokim razumevanjem na kraju samem soočili s problemi občanov.

Ljudstvo je temelj družbenih manifestacij, je naglasil Kravos. Zupan Svab pa je pristavil: «Del tega temelja so tudi dobre življenjske in delovne razmere. In nanižal je številke, ki nazorno pričajo, s kakšnimi težavami se mora ubadati občinska uprava: ob koncu vojne je občina preimela nekaj nad 4.000 duš — 208 ljudi je padlo v boju za svobodo; po l. 1945 je število prebivalcev naraslo skoraj za 2.000, toliko je priseljenec, Italijani.

Mimo reševanja nestetih upravnih problemov si je županstvo zadalo neložno nalogo o strogem spoštovanju demokratičnega načela, po katerem naj bodo vsi občani, Slovenci ter Italijani, enakopravni. Sedanja praksa v tem smislu je pokazala, da se uprava tega načela dosledno drži. Ne samo, Italijanski skupnosti skuša kakor koli omogočiti vzpostavitev tesnejših stikov in sodelovanja v slovenski, začeni predvsem s tozadevnimi stikami z italijanskimi občani, ki o naši, slovenski kulturi in stvarnosti niso vedni. Prvi sodovi so že odobrili: na častnih stražah pred oskrbnimi spomeniki padlim po naših vaseh so lani prvič stali ob slovenskih tudi italijanski mladinci z nageljastimi roki.

To je le prvi korak na poti k globljemu medsebojnemu spoznavanju, spoštovanju, iskrenemu sožitju. Slovenci imamo bogato kulturno tradicijo, posredujejo jo italijanskim občanom, da se vključijo v naš utrip; pa tudi, da pravoceno prepoznajo politične namene v razbujenju Italijanskega ljudstva, ki je skupščina izvolila Weizmann.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

Konec daljše vladne krize v Italiji. Mandatar Segni je sestavljal enobratno demokristjansko vlado, v kateri so predvsem predstavniki desnega krila KD. Segni je zase obdržal ministrstvo za notranje zadeve. Med drugimi člani takratne vlade naj omenimo sedanjega mandatarja Andreottija, ki je bil minister za obrambo, Pello (znanje zadeve), Rumorja (kmetijstvo), sedanjega tajnika krščanske demokracije Zaccagnini pa je bil minister za delo.

15. II. 1959

ki vadal detonator zažalagne bombe
i da se to teroristi pustili na stolu.
Nekaj minut pozneje so si rdeči
brigade z anonimnim telefonskim
sporočilom prilastile odgovornost za
atentat.
Preiskovalni stroj je stekel - po
no paro. Policija in karabinjerji
skušajo ugotoviti, kako so teroristi
lahko zbrali tako točne podatke
avtomobilih i o garaži, vendar se
kot rečeno - njihov napor dosle
ni obrodil vidnih sadov. Kljub to
mu pa skušajo organi javne var
nosti vsaj nekoliko zmanjšati vpliv
ki ga je atentat naredil v javno
sti. V ta okvir so i najbrž t i po
jasnilo, da je bila zažagana zaleteta
le ena od tistih vozil notranjega
ministra in avto, ki je bil namenjen
vodenju protiterorističnih
oddelkov. (vt)